

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ด้วยการแพทย์แผนไทยในนักศึกษา คณะการแพทย์ แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต

จุฑารัตน์ เสรีวัตร*

กัณษัตริ์ณ์ บุญช่วยธนาสิทธิ์**

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย โดยใช้แบบสอบถามจำนวน ๕๑๗ ชุด พบว่าพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยของนักศึกษาคณะการแพทย์แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิตอยู่ในระดับปานกลาง. ปัจจัยหลักได้แก่เจตคติต่อการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑. ปัจจัยอื่น ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕. ปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลและการได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อจากแหล่งต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑.

คำสำคัญ : การส่งเสริมสุขภาพ, การแพทย์แผนไทย

ภูมิหลังและเหตุผล

ทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ได้ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคน ทั้งจิตใจ ร่างกาย การเสริมสร้างสุขภาพคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจโดยเน้นการพัฒนาาระบบสุขภาพอย่างครบวงจรมุ่งดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การฟื้นฟู โดยนำภูมิปัญญาไทยมารวบรวมพัฒนาและนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นระบบการส่งเสริมสุขภาพประชาชนที่ดีนั้นจะต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนา

ภูมิปัญญาทางการรักษาพยาบาลแบบพื้นบ้าน เช่น การแพทย์แผนไทยเข้ากับระบบบริการสาธารณสุขของชุมชนได้อย่างเหมาะสม^๑. การแพทย์แผนไทยเป็นวิถีการดูแลสุขภาพที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมประเทศไทย มีองค์ความรู้เป็นทฤษฎีผสมกลมกลืนกับความเชื่อทางพิธีกรรมและประสบการณ์มีการเรียนการสอนและการถ่ายทอดความรู้สืบทอดกันมายาวนานหลายพันปี นับเป็นภูมิปัญญาไทยที่น่าสทใจ. ในปัจจุบัน การแพทย์แผนไทยได้รับการฟื้นฟู มีการเรียนการสอนวิชาการแพทย์แผนไทยในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ^๒.

มหาวิทยาลัยรังสิตได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาการแพทย์แผนตะวันออก โดยเฉพาะการแพทย์แผนไทย. นักศึกษาคณะการแพทย์แผนตะวันออกจึงควรได้

*สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

**คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รับการปลูกฝังให้ส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยเพื่อวางรากฐานการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยตั้งแต่นั้นเป็นนักศึกษาจนเกิดการปฏิบัติเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งในอนาคตนักศึกษาจะเป็นผู้นำในการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยและสามารถนำแนวทางการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยไปถ่ายทอดให้แก่ประชาชนทั่วไปได้อีกด้วย.

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยในนักศึกษาคณะการแพทย์แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย เจตคติต่อการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย และการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยของนักศึกษาคณะการแพทย์แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต รวมทั้งเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยของนักศึกษาคณะการแพทย์แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล การได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยของนักศึกษาคณะการแพทย์แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต.

ระเบียบวิธีศึกษา

วิธีการวิจัยเป็นเชิงพรรณนา ปฏิบัติที่คณะการแพทย์แผน

ตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาคณะการแพทย์แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน ๕๑๗ คน. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษา

นักศึกษาคณะการแพทย์แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นเพศหญิงร้อยละ ๘๔.๑, อายุ ๒๐-๒๒ ปีร้อยละ ๖๑.๘ (ชั้นปีที่ ๑ ร้อยละ ๓๗.๗), มีรายได้เดือนละ ๔,๕๐๑-๖,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๔.๒, และนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๐.๓. นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอยู่ในระดับปานกลาง, มีเจตคติต่อการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอยู่ในระดับดีปานกลาง, มีการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอยู่ในระดับมาก, ความสามารถเข้าถึงแหล่งบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอยู่ในระดับน้อย, การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง, การได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อจากแหล่งต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอยู่ในระดับมาก, และมีพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอยู่ในระดับดีปานกลาง.

จากตารางที่ ๑ สรุปว่าปัจจัยนำ ได้แก่ เจตคติต่อการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑.

จากตารางที่ ๒ สรุปว่า ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยมี

ตารางที่ ๑ สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย

ปัจจัยนำ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ค่าอาร์)
๑. ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย	- ๐.๐๐๔
๒. เจตคติต่อการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย	๐.๑๙๖*
๓. การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย	๐.๐๗๕

*ค่าพี < ๐.๐๑

ตารางที่ ๒ สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย

ปัจจัยเอื้อ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ค่าอาร์)
การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย	๐.๑๑๐*

*ค่าพี < ๐.๐๕

ตารางที่ ๓ สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย

ปัจจัยเสริม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ค่าอาร์)
๑. การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล	๐.๒๑๕*
๒. การได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อจากแหล่งต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย	๐.๒๕๔*

*ค่าพี < ๐.๐๑

ความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕.

จากตารางที่ ๓ สรุปว่าปัจจัยเสริมได้แก่ การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลและการได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อจากแหล่งต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑.

วิจารณ์

ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ภิญญะยิ่ง^๓ และรุ่งทิพย์ ศรพรหมมาศ^๔ ที่พบว่าความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพและการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ภิญญะยิ่ง^๓ ที่พบว่าการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ. ธนวรรณ อิ่มสมบูรณ์^๕ ได้กล่าวว่า การเกิดพฤติกรรมสุขภาพนั้นมี ๓ ปัจจัย

ประกอบด้วย ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม. ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพก็เป็นปัจจัยนำประการหนึ่งที่สำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ แต่ปัจจัยนำเพียงปัจจัยเดียวอาจไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพแต่ต้องมีปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วยจึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ.

เจตคติต่อการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย. ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกาญจนา ภิญญะยิ่ง^๓, วนิดา มกรกิจวิบูลย์^๖, และสุรพงศ์ คล้ายเกตุ^๗ ที่พบว่าเจตคติต่อการส่งเสริมสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ. ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวิง สุวรรณ^๘ ได้กล่าวว่าเจตคติหรือทัศนคติ คือ แนวโน้มของจิตใจหรือความรู้สึกที่คงที่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์เป็นผลมาจากประสบการณ์และความเชื่อที่สะสมกันมานาน และผ่านการประเมินคุณค่าว่ามีลักษณะดีหรือไม่ดี พฤติกรรมของบุคคลนั้นจะเป็นไปตามทิศทางนั้นตามทัศนคติของตน. ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งนั้นในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แสดงให้เห็นว่า ถ้า นักศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่ดีจะ

ทำให้มีแนวโน้มในการส่งเสริมสุขภาพที่ดี และหากนักศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ไม่ดีจะทำให้ นักศึกษามีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ไม่ดีตามเจตคติที่ไม่ดีด้วย.

การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย. ผลการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ภิญโญยิ่ง^๓ และเรวดี กุศลกุล^๔ ที่พบว่าการเข้าถึงแหล่งบริการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งการเข้าถึงแหล่งบริการหรือสิ่งที่เป็นแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลจะช่วยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นไปได้ง่าย.

การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย ผลการศึกษา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวันเพ็ญ ไตรบรรณ^{๑๐} เรวดี กุศลกุล^๔ และวนิดา มกรกิจวิบูลย์^๖ ที่พบว่าการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งการได้รับแรงเสริมจากบุคคลอื่นที่มีอิทธิพลต่อตนเอง เช่น ญาติ เพื่อน แพทย์ ผู้บังคับบัญชา อาจจะช่วยสนับสนุนหรือยับยั้งการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ได้.

การได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อจากแหล่งต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย. ผลการศึกษา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเรวดี กุศลกุล^๔ อรพรรณ พรหมเชยธีระ^{๑๑} และวนิดา มกรกิจวิบูลย์^๖ ที่พบว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อจากแหล่งต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ถือเป็นปัจจัยเสริมที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ โดยอาจจะช่วย

สนับสนุนหรือยับยั้งการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ก็ได้แตกต่างกันไปตามพฤติกรรมของบุคคลและสถานการณ์.

เอกสารอ้างอิง

๑. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ยุทธศาสตร์การพัฒนา คุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐- ๒๕๕๕) แหล่งที่มา: <http://www.ldd.go.th/Thai-html/05022007/PDF/PDF01/index.htm>, เปิดอ่าน ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒. ๒๕๔๙.
๒. เพ็ญญา ทรัพย์เจริญ. ประวัติ วิวัฒนาการและการประยุกต์ใช้การแพทย์แผนไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท สามเจริญพาณิชย์ (กรุงเทพ) จำกัด; ๒๕๕๐.
๓. กาญจนา ภิญโญยิ่ง. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเอ็กรุณย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; ๒๕๔๙.
๔. รุ่งทิพย์ ศรพรหมมาศ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดูแลสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสตรีรัตนบุรี บางใหญ่ (นนทิกิจพิศาล) จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; ๒๕๔๘.
๕. ธนวรรณ อิมสมบุญ. เอกสารการสอนชุดวิชา สุขศึกษาและการประชาสัมพันธ์งานสาธารณสุข หน่วยที่ ๓. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี; ๒๕๔๔.
๖. วนิดา มกรกิจวิบูลย์. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพ:กรณีศึกษาโรงพยาบาลหัวเฉียว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; ๒๕๔๙.
๗. สุรพงศ์ คล้ายเกตุ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; ๒๕๕๐.
๘. ประภาพร พิณ สุวรรณ, สวิง สุวรรณ. พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์; ๒๕๓๔.
๙. เรวดี กุศลกุล. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ๒๕๔๖.
๑๐. วันเพ็ญ ไตรบรรณ. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ๒๕๔๗.
๑๑. อรพรรณ พรหมเชยธีระ. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนพยาบาลกรณีศึกษาวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ๒๕๔๙.

Abstract**Factors Affecting Health Promotion Behaviors in Traditional Thai Medicine in Students of the Faculty of Oriental Medicine, Rangsit University****Chutharat Saereewat*, Karuntharat Boonchuaythanasit******Division of Traditional Thai Medicine, Faculty of Oriental Medicine, Rangsit University, Faculty of Education, Kasetsart University*

The objective of this descriptive research was to study the factors affecting health promotion behaviors concerning Thai traditional medicine (TTM) of students in the Faculty of Oriental Medicine, Rangsit University. The results were found as follows: Health promotion behaviors concerning TTM of students at the Faculty are at a moderate level. The predisposing factor, which was attitude toward TTM, had a positive relationship with health promotion behaviors concerning TTM at a 0.01 statistically significant level. The enabling factor, which was accessibility to TTM services, had a positive relationship with health promotion behaviors concerning TTM at the 0.05 statistically significant level. The reinforcing factors, which were social support from their relatives and information gained from various sources about TTM, had a positive relationship with health promotion behaviors concerning TTM at the 0.01 statistically significant level.

Key words: Health promotion, Thai traditional medicine